

Les benaurances en acció

Mans i Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Com utilitzar aquest material

Amb aquest document, us volem oferir una manera diferent de veure les benaurances des de l'educació per al desenvolupament i la transformació social. El projecte fa de fil conductor entre totes elles, però podeu triar entre usar el material en una única sessió (veureu que potser algunes coses es repeteixen diverses vegades) o anar-lo fent servir en diverses sessions.

Com a material complementari us proposem aquests dos vídeos, sobre l'[accés a l'educació](#) (1:38 min) i sobre la [importància dels pous](#) (5:17 min)

Introducció

Les benaurances són instruccions que ens va donar Jesús per ajudar-nos a viure sent amics seus: ens ensenyen com ser bons, amables i valents, compartint i construint un món millor amb els altres.

➤ *Llegiu el text de Mateu 5:3-11 a la Bíblia..*

Mans Unides busca amb la Campanya de cada any recordar-nos que encara no vivim al món que vol Jesús, perquè encara hi ha persones que pateixen, que passen fam o que no tenen totes les oportunitats que mereixen.

Aquest món es forma quan totes les persones són consolades, quan els recursos de la Terra es reparteixen de la mateixa manera i es compleixen els drets a tot arreu, perquè tota la humanitat som una gran família de germans i germanes. És a dir; quan vivim com ens ensenyen les benaurances.

Els projectes en què col·labora Mans Unides busquen convertir els desitjos de Jesús en realitat, acompanyant les comunitats i països empobrits per millorar les seves vides amb un impacte que perduri en el temps. Avui coneixerem el canvi que un projecte va fer a Kignankar, a Togo, un país d'Àfrica.

Benaurats els pobres d'esperit

Som "pobres d'esperit" quan som humils, no ho volem fer tot sols i ens adonem que no som perfectes; sinó que sabem preguntar, demanar ajuda i consell, i treballar en equip per fer millor les coses..

Des de Mans Unides diem: "**Compartir és la nostra major riquesa**".

Algunes persones tenen moltes coses i d'altres molt poques. Però no som més rics quan tenim molts jocs, roba o diners, sinó quan pensem en les famílies que necessiten aigua, menjar, escoles o hospitals, i sabem compartir amb els altres allò que tenim. Compartir ens fa més feliços perquè aprenem a cuidar-nos els uns als altres.

- Kignankar, a la diòcesi de Kara, és un poble de Togo, a l'Àfrica. L'esperança de vida d'aquest país és de 61 anys, mentre que a Espanya és de 84 anys.
- Kignankar és a 5 hores caminant de la ciutat més propera. No hi havia electricitat, ni centre de salut, ni escola i la població havia d'anar lluny a buscar l'aigua potable. La carretera d'accés és una pista de terra, així que no es pot fer servir en època de pluges.

Benaurats els que ploren

Jesús no vol que estiguem tristos ni que plorem, el que desitja és que sapiguem entendre i arribem a sentir com a propi el dolor i la tristesa d'altres persones. Quan "plorem" amb algú que ho està passant malament, li fem companyia, ens preocupem pel que li està passant i ens esforcem per consolar-lo.

Des de Mans Unides diem: **"La nostra indiferència els condemna a l'oblit"**.

Jesús mai no va ser indiferent amb ningú, va parlar i va menjar amb gent que era insultada per altres, i va consolar cada persona sense importar d'on venien, a què es dedicaven o en què creien. En molts llocs hi ha persones que estan tristos, passen fam o viuen moments molt difícils, però no ens hi fixem només perquè estan lluny. Igual que consolem un amic quan està trist, també podem preocupar-nos i ajudar els nens i les famílies que pateixen en altres parts del món, en comptes de mirar cap a una altra banda.

Les persones de Kignankar es dediquen a l'agricultura i a la cria d'animals domèstics amb resultats que depenen molt del temps que faci (la temperatura, les pluges...). Com que només produeixen prou menjar, no guanyen diners d'aquesta agricultura. El seu únic ingrés és la venda d'una beguda local que preparen les dones i venen al mercat. Moltes vegades les nenes no van a l'escola, sobretot si s'han de desplaçar per arribar-hi.

Benaurats els mansos

Les persones "manses" són persones tranquil·les, amables i als que no els agrada lluitar ni discutir. En comptes de voler tenir sempre raó o ser els que manen, trien allunyar-se dels conflictes, entenen que no val la pena enfadar-nos només per tenir opinions diferents.

Des de Mans Unides diem: **"L'efecte ésser humà, l'única espècie capaç de canviar el planeta"**.

Les persones podem tenir un efecte negatiu al nostre planeta quan no el cuidem o gastem recursos en excés; però també podem ser un impacte humà positiu si protegim el medi ambient, cuidem l'aigua i els arbres, i no malbaratem menjar. En alguns llocs les pluges ja no arriben quan haurien de fer, fa massa calor i es perden les collites, i això afecta més precisament els que menys han fet per causar aquests problemes. Consumir menys roba o anar amb compte amb el malbaratament de menjar són gestos que podem fer per deixar una bona empremta a casa nostra comuna.

L'aigua potable és un bé molt valuós al que tenim accés molt fàcil. Però en llocs com Kignankar en èpoques seques hi havia molt poca aigua i la població havia de caminar molt per anar-hi; i en temporades de pluja hi ha risc d'inundacions. Ara després de fer el projecte, els 500 habitants del poble tenen accés a l'aigua a través del pou. L'aigua no només serveix per beure, també per rentar-se, cuidar la salut, cuinar, rentar els aliments...

Benaurats els que tenen fam i set de justícia

Tenim "fam i set de justícia" quan treballem per defensar els altres, perquè volem que visquin millor, que es compleixin els seus drets. Quan no estem conformes, i no acceptem que hi hagi gent que no tingui el necessari per viure bé només per haver nascut en un lloc diferent del nostre.

Des de Mans Unides diem: **"Frenar la desigualtat és a les teves mans"**.

Fem servir les mans per a moltes coses: escriure, obrir regals, menjar, agafar el mòbil, jugar, abraçar... I també les utilitzem per ajudar altres nens i nenes, per col·laborar a construir un món més just on no hi hagi desigualtats i tothom pugui menjar, beure, escriure i jugar. És una responsabilitat compartida de tot el món, cada mà que se suma amb un gest fa força per frenar la desigualtat.

- *Busqueu a la sopa de lletres 10 paraules que fan referència a "tenir fam i set de justícia".*

C	O	M	P	R	O	M	I	S	M	Z	G	V	L
P	N	S	E	G	T	S	T	M	Y	K	E	U	I
A	A	R	A	Q	D	I	O	T	V	W	N	P	E
Y	R	E	S	P	E	C	T	D	V	C	E	T	Q
I	D	M	J	K	E	W	T	E	X	D	R	T	U
C	F	S	U	R	P	U	T	S	R	C	O	T	I
O	C	Z	S	H	K	C	H	U	C	A	S	P	P
M	D	W	T	E	S	O	H	P	M	O	I	B	A
P	F	O	I	I	Z	O	G	O	M	U	T	P	U
A	M	H	C	M	O	P	V	R	X	H	A	E	N
R	D	T	I	V	B	E	V	T	J	U	T	A	I
T	V	G	A	I	W	R	F	R	U	U	M	F	Ó
I	Q	E	M	U	M	A	S	Z	E	D	C	B	V
R	Z	N	M	M	I	R	E	M	P	A	T	Í	A

Benaurats els misericordiosos

Ser "misericordiosos" és perdonar i ajudar els altres quan s'equivoquin, encara que no ens demanen perdó, i saber reconèixer que tots tenim errors. També és fixar-se en qui necessita ajuda i no deixar-ho sol.

Des de Mans Unides diem: **"Contagia solidaritat per acabar amb la fam"**.

No només es contagien les malalties, també podem "contagiar" els qui tenim a prop les ganes d'ajudar, compartir i acompanyar. Tot el que fem pot afectar a un altre, si estem alegres encomanarem alegria i si som solidaris empenyem altres persones a fer el bé. Quan compartim, quan dediquem temps als altres i quan no desaprofitem menjar creem una gran cadena de contagi de solidaritat que ajudarà a disminuir la fam i les seves causes: la solidaritat és un contagi que salva vides.

El 2007, l'Associació de Pares d'Alumnes (APA) de Kignankar va construir uns coberts amb teulada de palla per a les classes de primària. Quan plouia, les classes havien de suspendre's. L'Estat paga el sou de tres mestres i els dóna material escolar, però no hi havia cap lloc on guardar-lo i els mestres havien d'emportar-se'l a casa cada dia.

Amb la construcció del nou edifici, que té aules per a 200 alumnes, lavabos i un magatzem, ja no hi ha aquests problemes. L'APA paga amb dificultat el salari dels altres tres mestres i estan molt orgullosos que els fills i les filles acudeixin a l'escola.

Benaurats els nets de cor

Les persones "netes de cor" fan el bé i treballen pels altres sense esperar res a canvi, simplement deixant-se guiar pel que porten al cor: l'amor pel proïsme que ens ensenya Jesús. Com Ell, no volen ser les primeres, ni les més importants.

Des de Mans Unidas diem: **"Un món nou, projecte comú"**.

És fàcil somiar amb un món nou, més bonic, més just i més humà. Però no ens podem quedar en la imaginació, hem de convertir-lo en el nostre projecte, en el nostre objectiu. I com una gran casa on cada persona posa el seu totxo, Jesús necessita que tots posem una mica de la nostra part per poder acabar aquest projecte de món nou. Que ens posem al servei dels altres igual que va fer Ell.

Les famílies de Kignankar no només han estat acompanyades en aquest projecte, també han format part de la posada en marxa. Van col·laborar amb la construcció, van donar allotjament i alimentació a la resta d'obriers i van reunir entre tots els mitjans econòmics per comprar el mobiliari de l'escola.

Benaurats els que treballen per la pau

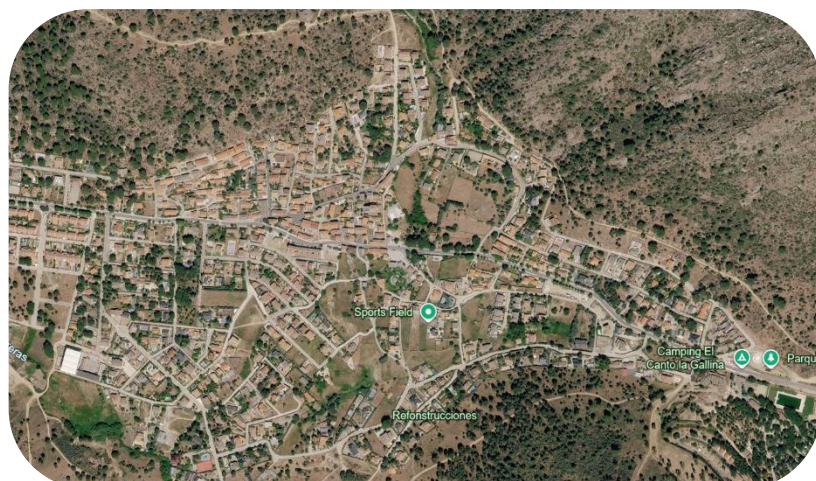
Treballar per la pau requereix totes les persones, perquè no és només parar la guerra. La pau real es basa en moltes altres coses: poder estudiar, viure amb seguretat i sense por, poder anar al metge, no patir cap discriminació, tenir una casa...

Des de Mans Unides diem: "**Declara la guerra a la fam**".

Per assolir aquesta veritable pau, ens hem d'unir en un mateix bàndol: el de la justícia i l'amor. Declarar la guerra a la fam no requereix armes, al contrari, el que sí que necessita és el nostre compromís per treballar perquè totes les persones tinguin les mateixes oportunitats i ningú en pateixi necessitat. Quan Jesús saluda els apòstols, ho fa des de la pau; i avui ens continua demanant que portem la pau a tots els racons del món.

- *Observeu les imatges de Kignankar i un poble espanyol amb el mateix nombre d'habitants. Quines diferències veieu? Com poden influir aquestes diferències en el dia a dia de la gent que hi viu?*

Benaurats els que són perseguits per causa de la justícia

Moltes vegades les persones que lluiten per un món millor, "per causa de la justícia", s'enfronten a situacions difícils i posen la seva vida en perill, tot i que realment no estan fent res de dolent. Jesús ens demana que ens continuem enfrontant a les injustícies, que no acceptem la manca de drets només per por de perdre la nostra comoditat i la nostra manera de vida fàcil.

Des de Mans Unides diem: **"No hi ha justícia sense igualtat"**.

Jesús ens va dir que, tal com tractéssim els nostres germans, així estàvem tractant a Ell. Als seus ulls, totes les persones som igual d'importantes, perquè totes som germanes. Per això, és injust que algunes persones siguin tractades de manera diferent perquè són pobres, són d'una altra raça, no tenen formació, són dones... Resoldre aquestes injustícies requereix que "igualem la balança" entre totes les persones. Això de vegades ens costa perquè són les nostres accions i les nostres eleccions les que moltes vegades empenyen la balança a desequilibrar-se.

El sopar de la fam és una activitat en què els qui participen poden conèixer de prop els projectes de Mans Unides, com es fan i per què són necessaris. A més, poden col·laborar amb els seus donatius perquè Mans Unides acompanyi més processos de desenvolupament. Al sopar de la fam de València es va compartir un vídeo, es va reflexionar sobre com ser més solidaris i es va organitzar un mercat ambulant.

Benaurats quan us insultin i us persegueixin per la meva causa i menteixin dient malament contra vosaltres

Jesús sap que viure com ens demana no és fàcil, sap que "la seva causa" és un camí que requereix ser valent i no deixar-se emportar per les opinions que puguem tenir en contra. Seguir els seus ensenyaments és l'única manera de ser realment feliços i benaventurats, encara que sigui temptador deixar-nos arrossegar pels costums, les modes o el què diran.

Des de Mans Unides diem: **"Lluitem contra la pobresa, t'hi apuntes?"**.

La pobresa és una realitat que fa que moltes persones s'ho passin malament, i a vegades ens sembla que és una cosa massa gran per vèncer-la; sobretot si ens deixem emportar per les veus que diuen que no val la pena, que és molt difícil, o que és més important centrar-nos en el nostre propi benefici. Jesús ens demana que fem més cas a totes les persones que necessiten la nostra ajuda, que els donem una veu que no es pugui ignorar. Ell els va dir als apòstols "Doneu-los vosaltres de menjar", i avui ens continua demanant que ens apuntem a aquesta tasca d'acabar amb la fam i esborrar la pobresa.

Ara que ja coneixeu els ensenyaments de Jesús i el treball que fa Mans Unides, penseu en grup quines dues accions podeu fer per donar a conèixer la situació de les persones a països empobrits i acompanyar projectes com el de Kignankar.

I recordeu, no heu de fer-ho sols, com més us uniu a aquesta tasca, millor!

